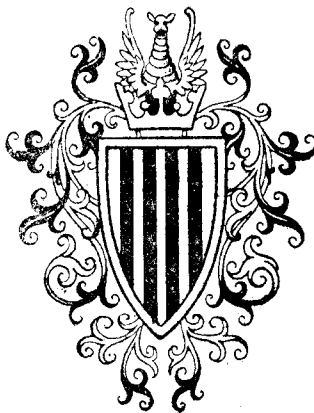

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

S U M A R I

Impresions. — Çò que'ls fa nosa. — D'arts,
per Wootz. — Granollerines, *per Manuel
Bassa*. — La Lliga Regionalista. — Repli-
cant a l'home funest. — La qüestió social,
per Tomàs Benet. — Festa de la Música
Catalana. — Crònica de la Comarca. —
Jocs Florals de 1919.

ANY I

NÚM 19

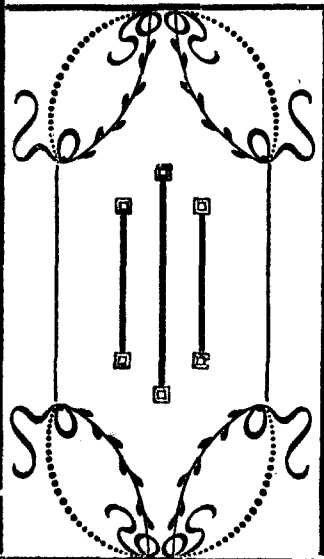
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'es el de nostre oficina, diguin,s que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del séu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir-ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

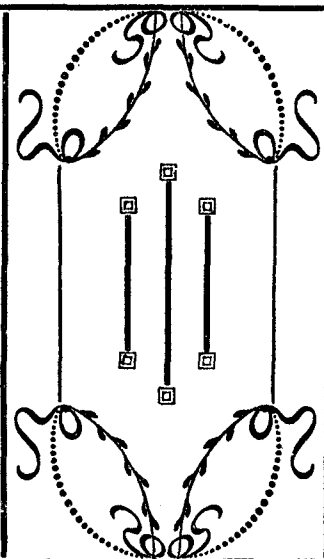
Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * **Banquer** * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa
Descompte de Lletres :: Checs
Pago de Cupons :: Compra y
venta de tota classe de paper
:: :: negociable en Borsa :: ::
AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115
GRANOLLERS

Alcoholç * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 Ptes.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

Impresions

DESDE la darrera vegada qu'ens varem comunicar amb nostres llegidors son esdevinguts interessants aconteixements al govern d'Espanya. L'actitut de franca rebeldia dels elements conservadors va ocasionar la caiguda d'en Maura, qual govern va aixís expià el seu pecat gravíssim de transgressió de la puresa del sufragi.

L'actuació personal d'en Sánchez de Toca, va fer fracasar l'intent de concentració dels idonis i dels mauro-ciervistes, donant la direcció del nou gabinet a dit home públic, que encara que fa temps actua dins de la política, el seu allunyament voluntari o fotçat, li ha donat cert prestigi que no sabem si sabrà aprofitar per a desenrotllar des de les esteres del poder, una veritable tasca del govern i direcció que Espaya necessita.

Sembla n'obstant que deixa d'ésser assegurada, per ara, la vida del nou govern, car es veu presoner entre les esquerres i l'Unió Conservadora, com es diuen ara els mauro-ciervistes, havent-se iniciat ja algunes escaramuços que el nou govern ha sapigut esquivar.

En les reunions dels qüefes de minories, el criteri més important, seriós i patriòtic va ésser l'exposat per el *leader* de Catalunya, en Francesc Cambó, quina actitut aplaudiren els reformistes, socialistes i mauro-ciervistes, i que, en síntesis, era la necessitat de resoldre amb urgència i serietat els gravíssims problemes plantejats: presupost, qüestió social i qüestió catalana, sense deixar d'atendre altres assumptes que, com els ferrocarrils, problema agrari i econòmic, son tan essencials a la vida de tota Espanya.

En quant a Catalunya, lo més interessant esdevingut en els passats dies es la constitució de les Diputacions provincials, on predominan els elements netament nacionalistes, demostràn d'un modo clar i definitiu la voluntat de la nostra terra envers l'autonomia integral, reconeixent la seva personalitat nacional. També el problema social es agravat a Barcelona durant les darreres setmanes. Bona prova de que el sistema de represió no pot solucionar-lo i que's imprescindible de que el Parlament s'en ocupi amb tota urgència, a fi de tornar la tranquil·litat als estaments del treball, tan soliviantat des de el passat mes de febrer.

Çò que'ls fa nosa

SEGONS l'orgue del caciquisme local, la farrandula torrista n'oposa enfront de la política de la Lliga Regionalista el prestigi d'un ideal.

Estem en tot conformes amb la manifestació de la fulla caciquista i hi afegim que per a nosaltres no ha sigut cap novetat, car temps hà que sabem de quina baixa mena es la seva política, i multitud de vegades ho hem dit des de la nostra premsa, però ens plau la confessió del portaveu del caciquisme local perquè confirma les nostres reiterades afirmacions.

Altrement no calia que callessin el seu desvergonyiment per a assabentar-ne als que guaiten desapassionadament la política del districte. La actuació dels directors de la funesta colla torrista ho palesa bé prou que no ho ha estat mai d'inspirada per cap sentiment ideològic respectable. Llur comportament, d'ençà que començaren d'intervenir en la política del districte, la demostra prou llur manca d'idealisme i llur fal·lera d'abeurrar-se constantment en les mes baixes i indignes concupiscències!

La raó suprema que alegan per a justificar el fastigós eclecticisme i l'adopció dels procediments reprobables de que'n tenen l'exclusiva, es la de facilitar tota classe d'aliances, per incongruents i monstruoses que sien, per tal d'ensorrar el prestigi de la Lliga Regionalista — ells en diuen caciquisme — en el districte.

No volem pas negar que els capdevaners del caciquisme torrista tenen els seus motius de fúria contra la Lliga, car, al cap d'avall, es la nostra força l'obstacle infranquejable en que s'estrellen llurs constantment fracassades temptatives d'apoderar-se del districte per a explotar-lo i oprimir-lo, però trobem que s'hi lluirien mes, els munyidors de la política caciquista, si adonessin llur toçneria amb un vrí, per petit que fos, d'idealisme i de decència.

Ara, engallits, aqueixos professionals de la política d'immundícia que empesta i deshonra la nostra vila, perquè amb l'us de llurs innobles armes preferides, la immoralitat, els negocis polítics, la traició, han conseguit assaltar i temporalment instal·lar-se en qualques llocs des dels quals proveïr-se de municions per a seguir la lluita i, atès l'especialitat i detestable concepte que s'han format de l'ètica, treure'n un profit personal afavorits per circumstàncies polítiques transitòries, se senten il·lusionats i es consideren ja prou forts, per a menyspreuar els judicis de la opinió sincerament patriòtica i honrada. Per això abandonen llur antiga plataforma, la propaganda deslleal i falsa d'altre temps, i s'exhibeixen tal com realment son i han sigut sempre: despullats d'idealitat i ventatgistes vulgars.

Es, donc, per dignitat, per higiene, per patriotisme que'l poble els ha de foragitar de la política local i del districte.

D'ARTS

Orfeo Granollerí - Historial

IV.

POSATS ja nostres llegidors en antecedents, anem a entrar en el fons de l'assumpte.

Es prou clar qui fou l'iniciador i en els companys que l'assessoraben i el per que abans, pro molt abans, l'«Orfeo Granollerí» no gaudí de vida.

La forsa propulsora que activà les energies, fou el venir a donar un concert el per tots conceptes gloriós i benemérit «Orfeo Catalá» i aixís fou, per trobar assahonada la terra on havia de fructificar el «Granollerí»

i per çó fou així mateix, que l'entusiasme s'arrelà mes fortament i aprofitant aquell conjunt de circumstancies totes favorables s'empanyessin els remes i es navegés mar endins, vent en popa, vers el port de l'afirmació.

En les darrerries del mes de Janer de 1915, es comensaren els treballs en serio per a la realització de tant lloable obra. Mestre Llobet, junt amb sos intims, anaven fent calculs, cercant voluntats boi estudiant els preliminars i ja allavores el *Xixu* aquell *savi* ens l'escamotejà al mestre i vejerem aixís com saverem punt per punt lo que feien, que no era altre cosa, aixó sí, d'amagat, com qui fa cosa malfeta, amb traidoria, que de traidors fou aquell procediment, i tot, per a socabar la voluntat del mestre fent prevaldrer la seva, boi apartant la dels altres, sens preveurer que el fruit de ses amagades i sobterrànies maquinacions fora un setmesó. No sabé compendrer, amb tot i sa *sabiesa*, que de la suma de voluntats i mutues inteligencies n' havia de sortir la perfecció en els treballs inicials, i la demostració de çó que diem la trobarem en la primera reunió tinguda per a tractar de la constitució del «Orfeó Granollerí».

Era'l primer d'Abril, diada del Dijous Sant, a la tarda, que's celebrá la primera reunió per a tractar de sa constitució.

En ella hi assistiren una vintena d'invitats i desptés d'exposat els objectes de la mateixa, el *Xixu*, que ja portaba preparat el fruit de son pasteleix, en doná lectura i allavors fou, quant já en Francesc Bassas Palaus, es trová front a front amb aquell subjecte, trobant inacceptable, aquelles bases i Reglamentació, doncs lo que dit senyor proposaba no era altre cosa que crear una secció al igual que la del ball de la societat, sens autonomia, amb sols dos delegats per entendrers amb la Junta de la associació, restants aixís l'«Orfeó Granollerí» una entitat d'art que sols demanava hostatje i

protecció, lligada de peus i mans an els directores d'aquella casa, sens llibertat de iniciativa per a son desenrotllament, en una paraula lligada a un jou ignominiós, doncs son pensar no podria prevaldrer sens els pensars d'altres que 'n serien sos directors, gent tots ells no iniciats i que'n actes posteriors demostraren son desafecte als sentiments d'art pur de la terra, aixís com també a tot quant tingués flaire de catalanitat, en una paraula, a tot çó que n'es l'ánima i la raó fonamental de l'existencia dels orfeons a Catalunya.

En Bassas Palaus, doncs, s'oposá resoltament a que prosperes aquell *feto* obra del *sabi-Xixu* i recabá que's recomences de nou, la tasca, amb l'editament de que «l'Orfeó Granollerí» debia ésser completament autonom, amb Reglaments que aixís li concedessin, amb Junta propia boi essent, aixís mateix amo i senyor de sos sentiments i arbrite de ses iniciatives i veusaquí com aixís s'acordá nomenant-se ura comissió que portés els treballs per aquest cantó i veusaquí com aná per terra tot aquell *monument* literari, covat en el sobterrani de la fatuositat i com mercés a en Bassas Palaus, ajudat en aquella reunió amb braó per el mestre En Martí Llobet l'«Orfeó Granollerí» fou lo que tenia que ser i ha pogut empendre 'l vol que l'ha portat a gaudir de sa plena independencia.

I fins a un altre.

Wootz.

NOSTRE ABANDONO POLÍTIC

ERA verdaderament deplorable la decadència en que havien caigut els ideals del

nostre districte i quasi bé haurien mort a no ésser perque fidelment anaven predicant per Catalunya la doctrina d'en Prat de la Riba una colla d'amics del poble que sentien el pur aleteig del ressorgiment dels ideals decaiguts.

Com que la llevor era bona, germinà i arreu tregué bona florida, més malgrat çò, ni ha en el cor del poble poca fermesa en exterioritzar els seus ideals, malgrats tenir-los ben arrelats en la seva ànima. Hem de demostrar major entusiasme per a lluitar en nostre districte, no perque ens faltin forces, sino perque ho mereix la causa que defensem, i perque tractant-se d'un moviment afectiu, d'un impuls generós dels nostres cors, hem de batallar perque tots els catalans aimants de ses persones s'enamoresin del nostre ideal i volguessin tenir una fè com la nostra en la victòria de les aspiracions que tenim; que vegessin els mateixos per nostra flaqueza qu'en nosaltres hi ha falsia, que nosaltres no admitem l'asquerós caciquisme perque no sabem practicar aquest sistema centralista, que nosaltres no tenim necessitat de la raó de la força per lluitar, que amb la força de la raó, amb el sol fet de ser els que lluiten pel regionalisme n'hi ha prou per que tots els catalans conixedors de la nostra bandera, siguin amb nosaltres. No està precisament per nosaltres, sino pel que representem, perque la nostra lluita té un fi mes enlairat que la política; nosaltres ireballem per esplaiar una necessitat de l'ànima de tots els homes i arreu de la nostra terra s'ha sentit perque tots els bons fills la senten aquesta necessitat d'esplaiar els seus sentiments envers sa mare.

I la causa de que per un moment a voltes s'han deixat vencer les inspiracions del poble per les imposicions *amigables* i ha perillat la victòria dels verdaders apòstols dels ideals de Catalunya es perque estan segurs de que la nostra terra es ferma en les seves aspiracions i en els seus drets, que fins molts indirectament eren del *pingajo* se sentien accidentalment autono-

mistes, i tots, tots deien que treballaven per l'enaltiment de Catalunya, fins aquells mateixos que volien ferir-la amb ferida mortal, robant-li el cor de la força, robant-li la representació de Barcelona i es clar l'últim que parla, com que diu qu'es defensor dels drets de la terra, es escoltat per els que senzillament volen lluitar en bé de Catalunya, però no estan enfundats en qüestions polítiques.

¿Per què no passa això a Barcelona? Doncs perque allà s'estima la terra a cor obert i son tots i un per un que treballen amb fè per la pàtria nostra i no deixen que quedi un sol ciutadà sense saber ben bé lo que volen dir les paraules dels que parlen i així ben entundats poden rebatre tots i un per un amb fermesa tots els ultratjes que rebi la seva verdadera inspiració. ¿Per què no imitem als de Barcelona? Caldria fer-ho granollerins! Vallensans! propagueu els ideals amb fermesa, que tota hora es bona per fer patriat

MANUEL BASSA

La Lliga Regionalista

LA Lliga Regionalista de Granollers, en sessió general darrerament celebrada pera tractar de la dimissió del seu president i de la renovació dels càrrecs de la Directiva, va fer constar en acta el sentiment que li produí, la decisió del estimat Sr. Serra i Dachs, admetent-li prò, la dimissió, donats els motius que'l van moure a presentarla.

Després de canviar impressions vers les persones que debien formar la nova Junta, per aclamació varen ésser proclamats els següents senyors:

<i>President,</i>	Don Tomàs Benet
<i>Vice-President,</i>	» Vicens Camp
<i>Tresorer,</i>	» Josep M. ^a Masó
<i>Secretari,</i>	» Ernest Gurri
<i>Vice-Secretari,</i>	» Josep Tapias

Vocal primer, Don Francesc Sala
 Vocal segon, » Joan Bosch
 Vocal tercer, » Pere Barangé

Pres a possessió de la Presidència per el nostre Director, va expressar als reunits la seva insuficiència i falta de mèrits per a ocupar un càrrec de tanta importància i responsabilitat, agraint molt, la deferència que li dispensaven, però que'l movia a acceptarlo al veurer l'entusiasme amb que'ls demès companys de Junta es prestaven a cooperar a la recostitució i engrandiment de l'entitat, per assolir el lloc que dintre del nacionalisme li corresponia, a qual efecte posaria a contribució, sinò ses condicions personals, per no tenirles, la seva voluntat i la seva fè en prò dels triomf dels ideals de Catalunya.

Es cambiaren després. impresions sobre la futura actuació política de la Lliga, regnan extraordinari entusiasme i confiança en la tasca qu'empren la nova Junta.

Replicant a l'home funest

NASCUT a Tarrasa, portaveu del home funest per Catalunya, l'Alfons Sala, qual actuació a Madrid ens va fer perdre la tan desitjada autonomia, es publica *La Comarca del Vallès, eco de los distritos de Tarrasa, Sabadell y Granollers*. En son darrer número, després d'un ditatàmbic article enlairant pels núvols l'actuació del flamant i castiç president de l'Unió Nacional Monàrquica, les arremet contra en Cambó, parlant de Cercedilla, del Guadarrama, de la cesantia, del agost de 1917 i de l'Espanya gran, per, en definitiva, criticar acervament les darreres declaracions del nostre *leader*.

Es coneix que el nostre confrare tarrasenc no ha cuidat d'assabentar-se del judici que a la premsa madrilenya han merescut les declara-

cions d'en Cambó, car un periòdic tan significat com *La Correspondencia Militar*, les comenta dient que l'únic home públic que ha parlat fita la mirada en els greus problemes actuals i en els sagrats interessos d'Espanya es el nostre *leader*.

I en quant a l'actuació ministerial d'en Cambó, no cal qu'insisteixi *La Comarca del Vallès* amb les burdes insidies que usa com a lèxic. Tothom sab que Espanya no ha tingut més que un ministre de Foment veritat, el que ocupà el càrrec des de el 21 de març al novembre de 1918 i per convencer's d'això no té que fer altra cosa qu'enterar-se de les repetides manifestacions de l'Ossorio i Gallardo, quan ocupava darrerament aquell càrrec; com a demostració dels seus grans propòsits i de la bondat de la seva actuació, no deia sino que havia de seguir el camí emprès per el nostre quefe que va iniciar la reconstitució d'Espanya des d'aquell departament.

Nosaltres volem aconsellar el agresiú confrare que recapaciti vers l'actuació desmoralitzadora de l'Unió Nacional Monàrquica a les darreres eleccions generals, i que consideri que en Sala, amb sa funesta actuació personal, traint a Catalunya, va fer perdre l'ocasió única perquè el nostre poble es reconciliés amb Espanya.

La qüestió social

HOM ha cregut, empresonat en els proverbials prejudicis socials i polítics, que la crisi de la qüestió obrera a Catalunya havia sigut salvada amb l'establiment del estat excepcional de represió acordada des del pròxim passat mes de març. L'aparent tranquil·litat, afalagadora de dolces esperances, de les primeres esperances, ha fallit darrerament amb el recrudeixement de totes les violències i amb l'exaltació de les passions. Nous conflictes, repetits amb esgarri-farradora freqüència, han vingut a pertorbar els primers moments de pau, i ail reproduir-se l'in-

tranquil·litat ha sigut amb una major greutat que durant els darrers dies de l'hivern.

Cò que veiem i que amb tanta raó exposaba recentment en Cambó al Congrés, no es altra cosa que la conseqüència de la passivitat encoratjadora dels governs espanyols davant la nuvolada que la guerra gran ens ha portat com un llegat a l'humanitat sencera. Les mides represives aplicades amb oportunitat com a sistema quirúrgic, fan gran efecte i portan excelentes conseqüències per a deturar el progrés del mal, sempre que siguin immediatament suplantades per mides de previsió que resolguin plenament la qüestió plantejada. Allargar l'estat excepcional indefinidament, sense mides positives de caràcter pràctic, produeix el mateix efecte que el exuteri aplicat sobre la terida, que deixa dintre el cos el cau d'infecció i pudriment. L'especte extern de la malaltia fa creure en un restabliment normal de la vida alterada, però el mal segueix minant l'organisme i quan es vol descobrir-ho es tart per a evitar les fatals conseqüències de la congrena.

A Catalunya, si bé va esser oportú l'aplicació del sistema quirúrgic de represiò, l'abandono de tota actuació governamental per part dels directors de la vida social de la nació, ha produït ara que resorgissin agravades totes aquelles violències de difícil contensió, car ara ja son minades les pures fonts de la confiança qu'el ciutadà tenia, i el desprestigi de tots els organismes oficials els fa inaptes per a resoldre un problema que s'ha mantingut exclusivament per la seva deixadesa.

Es necessari crear nous medis i nexes de visa ciutadana, incorporant a la vida oficial i per tant a la resolució d'aqueixos conflictes socials, a la ciutadania dispersa i anegada i completament divorciada del govern. Mentres nous organismes representatius del poder no intervinguin, mereixen la confiança que'ls actuals no poden conquerir, a regularitzar la vida social i política de Catalunya, persistirà aqueix sistema terrorista que ja no pot contenir ni l'estat excepcional en que vivim d'ençà el començament de la primavera

Els polítics madrilenys, embraonats per ara, en ses discussions bizantines, els cal meditar en les funestíssimes conseqüències de sa despreocupació vers el cancer que a Catalunya i a Andalusia, té sintomas d'una virulència mortal; les ambicions personals els fan tancar els ulls davant l'evidència del perill, i quant toquin les conseqüències de sa incalificable conducta no viuràn prou temps per a planyer la seva fatal equivocació.—TOMÁS BENET

Festa de la Música Catalana

VIIIe Concurs : Any 1919

CARTELL SUPLEMENTARI

«Premi Catalunya», 1,000 pessetes, ofertes per un patrici, al millor Himne Patriòtic Català (lletra i música), propi per ésser cantat pel poble.

Com és natural l'himne el constituirà una melodia, (amb la poesia que l'hagi inspirada) de virtualitat pròpia per a cantar-se sense acompanyament. Però, a l'objecte de la major difusió, els concursants enviarán demés, una harmonització de l'himne per a chor a quatre veus mixtes i una versió a una veu amb acompanyament de piano.

Els himnes no haurán d'ésser essrits de má dels seus autors, sinó d'un copista; haurán d'ésser rigurosament inédits, i s'enviarán a l'«Orfeó Català» (carrer Alt de Sant Pere, 13), a nom de Francesc Pujol, portant un lema.

Termini d'admissió, fins per tot el dia 30 de setembre de 1919,

El Jurat queda en llibertat de no adjudicar el premi.

Barcelona, 1 d'agost de 1919. — *Joaquim Cabot*, president de l'«Orfeó Català». — *Pascual Boada*, secretari de l'«Orfeó Català».

Crònica de la Comarca

CARDEDEU

Enguany aquesta vila té un especte molt animat per lo nombrosa que 's la colonia estiuenca èssent d'esperar per a aquest motiu una Festa Major lluidíssima com mai.

Hi ha gran espectació per a el resultat que tindrà el match de Foot-Ball jugat per l'equip «Iluro de Mataró» contra el «Granollers F. C.» disputantse la copa regalada per el Sr. Santamaria.

Per la bona impressió que deixà l'any passat, es esperat amb anhel l'«Orfeó Granollerí» que dirigeix amb tant acert el seu mestre director i fundador en Martí Llobet, el qual arribarà a tres quarts de nou del mati per a cantar l'Ofici i donar un concert per la tarde a l'envelat situat als terrenys del Sr. Lligé.

Per fi el dimars i dimecres passats, els pagesos de aquesta comarca pogueren veurers satisfets els seus desitjos d'una bona pluja, que per el moment quedaren un poc contens, fent una saó respectable.

SANT PERE DE BIGAS

Diumenge passat pogué veurers en aquest poble lo que a no duptar veurem mes, amb motiu de la primera missa del Prevere Mossèn Antoni Argemi Grau, apadrinat per don Joan Espasa i Escayola junt amb sa simpàtica esposa donya Assumpció Molina.

L'església estava reglament enllumenada i engalanada amb garlandas de fresca i llalrosa rama, quina formaba un dolç esguart junt amb l'escullidíssim dels invitats, veientse totes les naus plenas de gom a gom de piadosos fidels que amb ànsia esperaban el moment solemne d'apareixer al altar el nou missa cantant.

Començà la solemne missa, cundint per l'espai els primers acords dels violins acompanyant la missa «Mater Amabilis» d'en J. Capocci, merabellósament cantada per l'«Orfeó Granollerí» que dirigeix l'intel·ligent mestre Llobet, restàn el piados auditori embadalit, sentint dintre llurs cors l'entusiasme d'aquella música sacra, tan acuradament interpretada.

Feu el sermó el reverent doctor Josep Casassas, qui,

amb eloqüents i fàcils paraules, esperonà al novell sacerdot als deures de sa nova i envejada missió.

Al acabar-se la missa, a la plassa de l'Església, artísticament guarnida, es reuni una gran gentada, cantant l'Orfeó algunes composicions de son inmillorable repertori, les quals foren aplaudides amb ver entusiasme, al ensemps que calurosament felicitat son mestre per el padrí senyor Espasa.

Seguidament se traslladaren tots els invitats i Orfeó a can Blancafort, de La Garriga, on tenien preparat un sumptuós banquet.

Felicitem de tot cor a mossèn Antoni, al ensemps que li desitjem forces anys de vida per a cumplir els sagrats deures que li reporten son nou ministeri.

LA GARRIGA

Als magnífics menjadors de can Blancafort, diumenge prop-passat se celebrà un banquet de mes de doscents invitats ofert per don Joan Espasa, padrí que fou, junt amb sa volguda esposa, de la missa nova celebrada per mossèn Antoni Argemi Grau, a son poble natal de Sant Pere de Bigas, el mati del mateix dia.

En el transcurs del banquet hi hagueren nombrosos brindis, recitant algunes poesies el jove secretari de l'«Orfeó Granollerí», Ernest Gurri, siguent molt aplaudit, finint els brindis amb una emocionant peroració del nou missa cantant.

Al aixecarse de taula se dirigiren al saló de música, on el senyor Navarro i el senyor Pineda, solista aquest últim de l'«Orfeó Granollerí», acompanyats per una gentil senyoreta, cantaren algunes romances, essent ambdós joves calurosament aplaudits, sortint immediatament del saló, al avís de que l'Orfeó cantaria algunes composicions en els riquíssims jardins del hotel, en el qual estaven ja formades les seccions d'homes i nois amb son mestre director i fundador En Martí Llobet, cantant, entre altres, «Les flors de Maig», «La marxa dels moliners», «Sant Josep i Sant Joan», «La cançó del bressol» i «Els Segadors», essent aplaudidíssims per tots els invitats i nombrosa colònia estiuenca; acabant-se tant simpàtica festa per fer-se tart i tenir que anarsen l'Orfeó a Granollers, fent-ho amb els carruatges que a la sortida ja esperaban a aquella joventut cantant i alegre.

Jocs Florals de 1919

:: Relació de les composicions ::
que s'han rebut fins el dijous dia 7

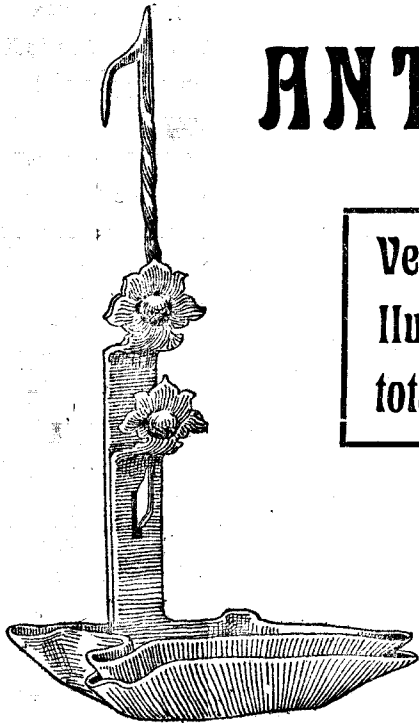
1, Recorts que passen. Lema: Diuen els vells... — 2, La nostra bandera. L: Pàtria. — El periòdic comarcal. L: Pòliza de germanor. — 4, La influència de les Associacions Catòliques de nens (Esbarjos de Sant Lluís) per a la bona criança i encarrilament de la joventut. L: Estimem als nois. — 5, A la mort de Carolina. — 6, Impresions d'amor. L: De la nit. — 7, Del ritme de l'esperit. L: Cantaré fins a l'hora de la mort. — 8, Hores romàntiques. L: Cap vespre. — 9, Entreclaror. — 10, Egloga. L: Hores de sol. — 11, L'eterna complanta. L: Jo mi sentii svegliar dentro allo core uno spirito amoroso che dormia. (Dant. La Vita Nuova XXIV.) — 12, La gran pesta nacional. L: Ave Cèsar. — 13, Jorns de neguit. L: Després del combat. — 14, Moments

de beatitut. — 15: L'ànima opresa. L: Cant de la Llibertat. — 16, Glosari. L: Poemes d'amor. — 16, L'infermera cega. — 18, La nina i el pastor. L: Balada. — 19, El Claustre. L: Apunt. — 20, La professó per dintre. L: Història framentària i crítica d'un fill de Granollers. — 21, Importància del Catecisme. L: Laudate pueri Dominum... — 22, Recull. L: Lliçons i concells. — 23, L'oronell blau. L: Sta diis plácuif? — 24, El camí de les hortes. L: «En el viejo camino — cantaba un rui-señor — y era de luz su nido.» — 25, Quadret del Montseny. L: Al tremp. — 26, La pubilla gironina. L: Amor. — 27, Típtic. L: Llibertat, Germanor, Cultura. — 28, El bateig. L: Son borts! — 29, Lo cant de rossinyol. — 30, Del verger de la pàtria. L: Ja forja ferro la farga, Granollers llussa la fals. — 31, Angelus. — 32, En retornar... — 33, Quadrets vallesans. L: Camperoles. — 34, Branca de llorer. L: A Bèlgica la martre.

Tip. de J. Joseph, Granollers. Tèlf. 101

ART ■ I ■ CULTURA ANTIGUITATS

Venda, compra de llums
llumaneres antigues i
tota classe d'antiguitats

Per a encàrrecs a Granollers
:: FONDA D'EUROPA ::

SABONS

**B
A
R
A
N
G
É**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en moneda nacional i estrangera

Descompte, cobro i negociació de lletres sobre totes les places d'Espanya i de l'estranger

Préstams sobre valors

Obertura de comptes de crèdit amb garantia de valors de cotització corrent

Compra-venda en les Borses d'Espanya de tota classe de fons públics i valors industrials

Negociació, cobro i descompte de cupons i títols amortitzats

Admissió de dipòsits en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats per a la compra-venda de mercaderies

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS

:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria
Porcelana i
Flocça ♦♦♦♦♦

DRAGÓIS

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 ::: TELÉFON 118 ::: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a liet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÈS EN ELS ENCÀRREGS

